

ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ.

(Εκδομένη κατά Βασιλικήν διαταγήν και διευθυρομένη παρὰ Δ. Αρσέλιου.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1837.

14 Δεκεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Αηλοποιήσεις 1) του παρα τεις εν Χαλκιδι πρωτοδικαις εισαγγελείας. — 2) του ειρηνοδίκου Αροανίας. — 3) του κλητήρος του πρωτοδικείου Λαμίας ενεργούντος παρα τῷ ειρηνοδικῷ Αμφισσης. — 4) του κλητήρος του εν Ναυπλίῳ δικαστηρίου των πρωτοδικῶν. — 5) τῆς Χρυσάνθης Παπαλουκοπούλας. — Γνωστοποιήσεις του παρα τεις εν Σύρῳ πλημμελειοδικαις εισαγγελείας. — Περί ληψις τῆς ἀπο 12 Μαΐου 1836 περι χωρισμού τραπέζης και κίτης αίτήσεως. — Κατασχέσεις του παρα τεις εν Χαλκιδι πλημμελειοδ. ἀνακριτοῦ. — Προγράμματα 1) του προέδρου των εν Τριπόλει πρωτοδικῶν. — 2) του προέδρου των εν Λαμιάς πρωτοδικῶν.

ΑΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

(Αριθ. ἐγγράφ. 3696). 1) (Αριθ. Πρωτοκλ. 585).

Ο παρα τοις εν Χαλκιδι πρωτοδικαις εισαγγελείαις έχων υπ' ἑψιν τὸ ἀρθρ. 29 του ποινικοῦ νόμου, Αηλοποιεῖ, ὅτι

Τὸ ἐνταῦθα δικαστήριον των πλημμελειοδικῶν δια τῆς ἀπο 28 Ὀκτωβρίου ε. ε. υπ' ἀριθ. 62 ἀποφάσεως του κατεδίκασεν εις τριμηνον φυλάκισιν χωρικών τινα δυνάμει του ἀρθρ. 417 του ποιν. νόμου, ὡς ὑπάκιτιον ἐμπρησμοῦ ἐξ ἀμελείας, συμβάντος τὴν 24 του παρελθόντος αὐγούστου κατὰ τὴν θέσιν Αὐγερινοῦ τῆς περιφέρειας του δήμου Κοκιστριῶν.

Εν Χαλκιδι, τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1837.

Ὁ εισαγγελεὺς Μ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.

(Αριθ. ἐγγράφ. 135).

(Αριθ. πρωτοκλ. 611).

2)

(Πλ. 410).

Κατὰ τὴν πέμπτην του ἐλευσομένου Δεκεμβρίου ἡμέραν κυριακὴν περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ. δυνάμει τῆς υπ' ἀριθ. 380 ἀποφάσεως του εν Ναυπλίῳ δικαστηρίου των πρωτοδικῶν, ἐκδοθείσης τὴν 14 Σεπτεμβρίου ε. ε. κατ' αἴτησιν του κηδεμόνος Ἀδριανοῦ Βορλιῆ, πρός ὄφελος των ἀνηλίκων, Γεωργίου, Εὐγενίας, Λεονίδου και Ἑλένης, ποτὲ Κώστα Λογοθέτου, ἐκτίθενται εις δημοπρασίαν τὰ εις τὴν ἑδραν του δήμου Λυκαωρίας χωρίον Φίλια τῆς Κυλληνιας, ἀκίνητα κτήματα συνιστάμενα ἀπο ἀμπελωνας στρεμμάτων τεσσαρῶν και ὄρχειων τριῶντα, ἐκτιμωμένους δια δραχμὰς τετρακοσίας εἴκοσι, ἀπο ἀγροῦς ποτιστικοῦς στρεμμάτων τεσσαρῶν και ὄρχειῶν 40, ἐκτιμωμένους διὰ δραχμὰς 288, και λεπτά 20,

ἀπο ἀγροῦς ξερικοῦς στρεμμάτων δέκα και ἥμισυ, ἐκτιμωμένους και τούτους δια δραχμὰς 480, ἀπο ἑνα οἰκίσκον ἐκτιμωμένον δραχμὰς 40, και τὸ ἥμισυ ἐξ ἐνοῦ οἴκου ἐκτιμωμένου δια δραχμὰς 160, τῆς κυριότητος των ἀνω ἀνηλίκων ἐνώπιον του ειρηνοδίκου Αροανίας ἐκπληρῶντος ἔργα συμβολαιογράφου Κ. Ἰωάννου Ν. Γιαννακοπούλου και εἰς τὴν πρωτεύουσαν του ἀνω ρηθέντος δήμου, δηλ. εις τὸ χωρίον Φίλια εις τὸν ναόν του ἀγίου Βλασίου ὡς τιμὴ τῆς πρώτης προσφορᾶς θελει χρησιμεύσει ἡ ἀνω τιμὴ, ἥτις προσδιορίσθη παρὰ των ἐκτιμητῶν, ἡ δὲ κατακύρωσις θελει γενῆ εις τὸν πλειοδοτήσαντα τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου σκεμείου δια σκηπανίου ἢ κώδωνος, ἀποῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσι τὰ διατεταγμένα.

Ἡ πώλησις γίνεται ἐπὶ χεῖρας εις μεταρτὰ μεταβαίνοντος ἐκάστου κτήματος ἀμέσως εις τὴν κυριότητα του ὑπερθεματιστοῦ.

Εἰδοποιούνται λοιπὸν ὅσοι εὐαρεστοῦνται νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ των περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων νὰ ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν ἀνω προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν του πλειστηριασμοῦ εις τὸν ναόν του ἀγίου Βλασίου, ἐντὸς του χωρίου Φίλια.

Ἡ παρῶσα νὰ κοινοποιηθῆ κατὰ τὰς διατάξεις των ἀρθρων 968 και 969 κ. ε. τῆς πολ. δικονομίας.

Ὁ κλητῆρ του ειρηνοδικείου Αροανίας Κ. Παναγιῆ Σοφριανόπουλος παραγγέλλεται τὴν τοιχοκόλλησιν του παρόντος σύμφωνα με τὸν νόμον και τὰς διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας.

Εν Σωποτῷ, τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1837.

Ὁ ἐκπληρῶν ἔργα συμβολαιογράφου ειρηνοδικῆς Αροανίας Ἰωάννης Ν. Γιαννακοπούλος.

(Αριθ. πρωτοκλ. 620). 3)

(Πλ. 418).

Σήμερον τὴν ἐνδεκάτην Νοεμβρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοτοῦ ἑβδόμου, ἡμέραν πέμπτην, καὶ ὥραν τρίτην μετὰ μεσημέριον ἐν Ἐρηροπηγάδῃ τῆς Παρνασσίδος, ἐνεργῶν ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 739 καὶ ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου τρέχοντος ἔτους ἀποφάσεως τοῦ ἐν Ἀμφίσσῃ εἰρηνοδικείου, κηρυχθείσης ἐκτελεστῆς διὰ τῆς περιαφῆς τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, παρέλαβον μετ' ἑαυτοῦ τὸν πάρεδρον τοῦ εἰρημένου χωρίου κύριον Δ. Βαγενᾶν καὶ μεταβάς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀθανασίου Πέππα Ἐρηροπηγαδιότου, κατέτεχον ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μαρτύρων κυρίων Δ. Βαγενᾶ ἐξ Ἐρηροπηγάδου καὶ Ἀναγνώστου Μάνδρου, καθὼς καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ, δυνάμει τῆς εἰς ἐμὲ παραγγελίας τοῦ Κ. Δημητρίου Ρουμάνη, κατοικοῦ τοῦ χωρίου Χρυσῶν, τὴν εἰρημένην οἰκίαν του, γειτονευομένην κατὰ μεσημέριον μετὰ τὴν τοῦ Σπυρίδωνος Ἐρηρομερίτου οἰκίαν, κατ' ἀνατολὰς μετὰ τὴν τοῦ Γεωργίου Καπαρέλη, κατὰ βορρᾶν καὶ κατὰ δυσμὰς μετὰ τὸν ἐθνικόν, ἐκτιμηθεῖσαν παρὰ τοῦ βῆθέντος παρέδρου διὰ δραχμὰς ἑκατὸν εἰκοσὶν ἀριθ. 120, ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ προσηγοριζέται ἡ δωδεκάτη τοῦ ἐλευστομένου Δεκεμβρ. ἡμέρᾳ κυριακῇ, καὶ ὥρᾳ τρίτῃ μετὰ μεσημέριον καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ὡ εἰρηνοδικεῖς Ἀμφίσσης.

Συνταχθείσης ὅθεν τῆς παρούσης ἐκθέσεως καὶ ἀναγνωσθείσης μεγαλοφῶως καὶ εὐκρινῶς, ὑπεγράφη παρὰ τῶν παρόντων καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συντάξαντος αὐτὴν κλητῆρος.

Ὁ πάρεδρος Δημήτριος Βαγενᾶς.
Ὁ μάρτυς Ἀναγνώστης Μάνδρου.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀμφίσῃ πρωτοδικεῖς κλητῆρ, ἐνεργῶν παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Ἀμφίσσῃ, Δ. Γεωργουλόπουλος.

(Αριθ. ἑγγράφ. 762).

(Αριθ. πρωτοκλ. 523).

4) (Πλ. 366).

Ὁ κλητῆρ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ δικαστηρίου τῶν πρωτοδ.

ἀποποιεῖ, ὅτι

Εἰς τὰς 29 Νοεμβρίου 1887, ἡμέραν κυριακὴν, ὥραν δεκάτην π. μ. μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, θέλει πλειστηριασθῆ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ Κορινθίας Γεωργίου Τριανταφυλλίδου ἢ εἰς τὴν προσερχωμένην ἐλθεῖν κατασχέσεώς μου, τῆς σημερινῆς ἡμέρας ἀναφερομένη οἰκία τοῦ Κ. Αναστασίου Νικολάου Σκανδαλίδου ὀφειλέτου εἰς τὸ δημόσιον δραχμ. 20700 κατὰ τὴν ἔννοίαν τῆς ὑπ' ἀρ. 180 ἀποφάσεως τοῦ ἐν Ναυπλίῳ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν ὁ δὲ πλειστηριασμός θέλει γείνῃ ἐντὸς ὀκτώ ἑβδομάδων ἀπὸ σήμερον, κατὰ τὸ ἀρθ. 965 ἐδάφιον 2 τῆς πολ. δικονομίας ὁ δὲ πλειστηριασμός θέλει ἀρχίσει εἰς τὰς 29 Νοεμβρ. 1837, ἡμέραν κυριακὴν, ὥραν δεκάτην π. μ. μετὰ τὸ

τέλος τῆς θείας λειτουργίας, καὶ θέλει τελειώσει τῇ τρίτῃ ὥρᾳ μ. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Εἰδοποιῶνται λοιπὸν ὅσοι εὐαρεσθῶσιν νᾶ γίνωσιν ἀγορασταὶ τῆς περι ἧς ὁ λόγος οἰκίας, ἃς παρουσιασθῶσιν κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἔμπροσθεν εἰς τὸ κληρονομίου τοῦ Κ. Γεωργίου Νοταρᾶ νᾶ προσφέρουν τὴν μὴν ἢ δὲ κατακύρωσις θέλει γείνῃ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσι τὰ διατεταγμένα παρὰ τοῦ νόμου.

Εἰδοποιῶνται καὶ ὅτι τὰ χρήματα μετροῦνται ἐπὶ χεῖρας εἰς μετρητὰ μεταδίνοντος τοῦ ἀκώθεν κτήματος εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερήμεκτιστοῦ.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1837.

Ὁ κλητῆρ Γ. Μυλωνᾶς.

Ἐκθεσις κατασχέσεως.

Ὁ κλητῆρ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

Κατὰ τὴν ἔννοίαν τῆς ἀπὸ 20 Αὐγούστου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 180 ἀποφάσεως τοῦ ἐν Ναυπλίῳ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἐκδοθείσης ὀριστικῶς, καὶ δυνάμει τῆς πρὸς ἐμὲ δοθείσης ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ταμίου τῆς διοικήσεως Κορίνθου Κ. Νικολάου Τλατζῆ, διὰ τῆς ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1837 τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Σήμερον τῇ 29 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἡμέρᾳ τετάρτῃ, ὥρᾳ 10 π. μ. ὁ ὑποφαινόμενος ἄνω κλητῆρ μετέβην εἰς τὴν πέλιν Κορίνθου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἄνω μνημονευθείσης ἀποφάσεως καὶ συνοδευόμενος μετὰ τοῦ δημάρχου Κορίνθου Κ. Κωνσταντίνου Δημητριάδου μετὰ τῶν ἐκτιμητῶν κυρίων Β. Γιαννοπούλου καὶ Κωνσ. Γεωργίου, παρόντων καὶ τῶν δύο ὑπογεγραμμένων μαρτύρων κατὰ τὸν νόμον, κυρίων Γεωργίου Μπενάκη καὶ Ἰωάννου Δημητρίου, κατοίκων τῆς πόλεως Κορίνθου, ἐνηλικίων ὄντων καὶ ἀσχέτων μετὰ τοῦ δημόσιου, καὶ τοῦ ὀφειλέτου μὴ παρόντος, δυνάμει τῶν ἀρθῶν 957 καὶ ἐξῆς τῆς πολ. δικονομίας, ἐπεχείρησα τὴν αἰτουμένην παρὰ τοῦ ταμίου κατάσχισιν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ προμηθεύτου Κ. Α. Ν. Σκανδαλίδου ὀφειλέτου πρὸς τὸ δημόσιον δραχμὰς 20700, εἰς μίαν οἰκίαν κειμένην εἰς τὴν πόλιν Κορίνθου πλησίον εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ γειτνιάζουσαν ἀνατολικῶς μετὰ τὸν Ἀπὸσὸλην Ἀλμπάνην, ἐκ δυσμῶν μετὰ τὸν Α. Πετρουτζόπουλον, πρὸς βορρᾶν μετὰ δημόσιον δρόμον, πρὸς μεσημέριον μετὰ τὴν ἐθνικὴν, ἢ οἰκίαν αὐτὴ ἐκτιμήθη παρὰ τῶν ἐκτιμητῶν παρόντος τοῦ δημάρχου καὶ τῶν μαρτύρων δραχμὰς 1750 ὁ δὲ πλειστηριασμός αὐτοῦ προσδιωρίσθη ἐντὸς ὀκτὼ ἑβδομάδων ἀπὸ σήμερον κατὰ τὸ ἀρθ. 965 ἐδάφιον 1 τῆς πολ. δικονομίας ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσι τὰ διατεταγμένα παρὰ τοῦ νόμου.

Διὸ καὶ εἰς ἐνδείξιν συνέταξα τὴν παρούσαν ἐκθεσιν ἧτις ὑπεγράφη παρὰ τῶν ἐκτιμητῶν, παρὰ τῶν μαρτύ-

ρων, παρὰ τοῦ δημάρχου Κορίνθου καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ἡ παροῦσα ἔλθεσις ἔθει: κοινοποιήθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1837.

Ὁ δήμαρχος Κορίνθου Κωνσταντῖνος Δημητριάδης.

Οἱ ἐκτιμηταὶ Β. Γιαννόπουλος, Κ. Γεωργίου.

Οἱ μάρτυρες Γ. Μπενάκης, Ἰω. Δημητρίου.

Ὁ κλητὴρ Γ. Μυλωνᾶς.

(Ἀριθ. πρωτοκόλ. 629) 5)

(Πλ. 425).

Ἐπειδὴ αἱ ὑποφαινόμεναι ἀδελφαί, Μαρίας, Δορυμένη, καὶ Χρυσάνθη Παπαλουκοπούλαι, μέλλομεν νὰ ἐκποιήσωμεν τὸ ἀνήκον εἰς ἡμᾶς τέταρτον μερίδιον ἐκ τοῦ νερομύλου, κληρομένου τσαμίου, κειμένου εἰς τὴν θέσιν βέβημα τῆς περιφερείας Μεσολογγίου διὰ δρχμᾶς πεντακοσίας ἀριθ. 500· προσκαλοῦνται κατὰ τὸ νόημα τῶν ἀρθρῶν 103 μέχρι 112 τοῦ τίτλου Γ' τοῦ βιβλίου Γ' τοῦ Ἀρμενοπούλου οἱ ἔχοντες δικαίωμα προτιμήσεως, ὡς πρὸς τὴν ἐκποίησην τῶν προκειμένου κτήματος, οἱ μὲν παρόντες ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς, οἱ δὲ ἀπόντες ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως τῆς παρουσίας προσφωνήσεως εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν νὰ ἐμφανισθῶσιν ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμου ἀντιπροσώπου αὐτῶν διὰ νὰ προσφέρωσι καὶ ἐνεργήσωσι, τὸ ὅποσον δύνανται νὰ πρτείνωσι δικαίωμα προτιμήσεως, εἰδὲ μὴ, κατὰ τὸν δικηθεθέντα νόμον τὸ δικαίωμα αὐτῶν παραγράφεται.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 3 Νοεμβρίου 1837.

Ἡ συμμέτοχος καὶ πληρεξούσιος τῶν λοιπῶν δύο ἀδελφῶν μου Μαρίας καὶ Διαμαντῶς Χρυσάνθη Παπαλουκοπούλαι.

ΓΚΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 3055).

(Ἀριθ. πρωτοκ. 579).

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ πλημμελειοδίκ. εἰσαγγελεὺς

κατὰ συνέπειαν τῆς διατάξεως τοῦ § 29 τοῦ ποιν. νόμου.

Γνωστοποιούμεν,

ὅτι τὸ ἐν Σύρῳ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν κατὰ τὴν 19 τρέχοντος μηνὸς κατεδίκασεν εἰς ἐνιαύσιον φυλακὴν ἐνόχον τινα τραυματίαν ἐπενεχθέντων εἰς καταστάσιν μέθης μὴ ἀποκλειούσης ἐντελῶς τὴν ἐνεργεῖαν τοῦ λογικοῦ, ἐνεκα τῆς ὁποίας ὑπέπεσεν ὁ τραυματισθεὶς εἰς ἀνικανότητα ἐργασίας διαρκέσασαν ὑπὲρ τὰς οὐκ ἐπὶ τρεῖς μῆνας. Τὸ ἐγγράφον ἔβη καὶ ὑπὲρ τοῦς τρεῖς μῆνας. Τὸ ἐγκλημα ἐπράχθη εἰς Ἐρμούπολιν κατὰ τὴν 28 Ἰουνίου ε. ε.

Ἐν Ἐρμούπολει, τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1837.

Ὁ εἰσαγγελεὺς Π. ΤΥΝΑΛΛΟΣ

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 617).

(Ἀριθ. πρωτοκ. 618).

(Πλ. 417).

Ὁ ἀπὸ Δάρας τῆς Μαντινείας Ἀνδρῖκος Ἀγραφόπουλος δι' ἀναφορὰς τοῦ πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν ὑπὸ χρονολογίαν 12 Μαΐου π. ε. ἐζήτησε τὸν ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ κλίτης χωρισμὸν μεταξὺ αὐτοῦ τε καὶ τῆς συζύγου του διὰ τοῦς ἐν αὐτῇ ἐκτεθέντας λόγους. Τὸ δὲ δικαστήριον ἀφ' αὐτῆς ἐκήρυξε τὴν μεταξὺ τῶν συζύγων τούτων ἀπαιτούμενην ἀπὸ τὸν νόμον ἀπόπειρῶν πρὸς ἔνωσιν ἐξέδωκε τὴν ὑπ' ἀριθ. 212 ἀπόφασίν του, δι' ἧς προαρχθὲν ὡς νόμιμον τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου διέταξε νὰ ἐνεργήθωσι τὰ περαιτέρω πρὸς χωρισμὸν τῶν συζύγων τούτων.

Κατὰ τὴν ἔνωσιν ὅθεν τῆς βηθείσης ἀποράσεως τοῦ ἀρθρ. 683 §. 1 τῆς πολ. διοικονομίας καὶ τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1836 Γ. Β. Διατάγματος, κοινοποιεῖται ἡ παροῦσα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐπομένως τὰ περαιτέρω.

Ἐν Τριπόλει τὴν 3 Νοεμβρίου 1837.

Διὰ τὸν Ἀνδρῖκον Ἀγραφόπουλον

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος

Λ. Ἀλεξάνδρουπουλος.

ΚΑΤΑΣΧΕΤΗΡΙΟΝ.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 972).

(Ἀριθ. πρωτοκ. 581.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδίκαις ἀνακριτῆς.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ὁωμᾶς ἀπὸ Ἀληθέρι τοῦ δήμου Ταμνῶν τῆς Εὐβοίας, ἐκατηγορήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2727 ἐγγράφου, τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέως, ὅτι τὴν 7 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ε. ε. ἐνφ' ἐνησχολεῖτο συνάξων κόπρον ἀπὸ τῆς αἰγοστάσιον κειμένου πρὸς τὴν πλεισίαν τοῦ Ἀληθερίου θέσιν, ὀνομαζομένου Ἀγερόλακον διὰ νὰ τὴν μεταφέρῃ εἰς τὸν ἀγρόν του, καὶ ἐκεῖ παρευρίσκοντο δύο παιδιὰ δεκαετῆ τοῦ μέν τοῦ Δημητρίου Μπεϊτζῆ, Θεολάσσης, τὸ δὲ τοῦ Δήμου Μουρούκου, Κιάζας, ὀνομαζόμενα, καὶ ὡς ἐν τῇ τοιαύτῃ ἡλικίᾳ παίζοντα, ἐσκόρπων τὴν παρ' αὐτοῦ συναζόμενην κοπρίαν, ἀγανακτικῶς ἐκτύπησε κατὰ κεφαλῆς μετ' ὁποῖον ἐκράτει πτυχιον, τὸ ἐν ἐλ. τῶν δύο παιδῶν, τὸ τοῦ Δημ. Μπεϊτζῆ, τὸν Θεολάσσην, τοῦτο δὲ ἀποσπῆν ἀτάκτως ὀλίγον καὶ ζαλισθὲν εὐθύς ἐπεσεν, ὡς πληγωθείσης τῆς κεφαλῆς του, καὶ αἵματος ἐκ τῆς πληγῆς ῥέοντος. Πλησίον δὲ πρὸς τὸ μέ. ο; ἐκεῖνο παρευρίσκόμενος ὁ πατὴρ τοῦ ἄλλου παιδιοῦ, καὶ εἰδοποιηθεὶς ἔτρεξε πρὸς τὴν δυνατὴν βοήθειαν, καὶ ἀναλαβὼν τὸ πληγωθὲν, καὶ τὸ ἰδικόν του παιδίον ὑπέβη ἀναφέρων

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ.

(Αριθ. έγγρ. 179). 1) (Αριθ. Πρωτοκόλ. 611).
(Πλ. 411).

Ο πρόεδρος των εν Τριπόλει πρωτοδικῶν
Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ὁφείλοντες, δυνάμει τοῦ άρθρου 19ῷ τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν διαθήκην τῆς ἀποβιώσσης Ἑλένης θυγατρὸς τοῦ Θωμάτη Μπουνιώτου, συζύγου τοῦ Ἀναστασίου Μπρούσκου, ὑπ' ἀριθ. 25ῷ9 τῆς 23 Αὐγούστου 1836 γνωστοποιηθεῖσαν πρὸς ἡμᾶς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου Τριπόλεως συμβολαιογράφου, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 385 καὶ ἀπὸ 9 ἐνεστώτος μηνὸς ἐγγράφου του.

Προκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας συμφέρον ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς εἰρημένης ἀποβιώσσης, νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀρροκτήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, μετ' ἡμέρας δεκαπέντε, τὴν πρώτην δικάσιμον ἡμέραν, ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως τῆς παρούσης εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν ὅτε θέλει δημοσιεῦθαι τὸ περιεχόμενον τῆς μνησθείσης διαθήκης.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης νὰ τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου τούτου, ἕτερον νὰ διευθυνθῆ εἰς τὸν ἐκδότην τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν διὰ νὰ καταχωρηθῆ εἰς τὴν ἐφημερίδα του, καὶ ἄλλο νὰ τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν διαμοίην τῆς τελευταίας ἀστάσης.

Ἐξεδόθη ἐν Τριπόλει, τὴν 11 Νοεμβρίου 1837.

Ὁ πρόεδρος Χ. ΜΙΑΤΙΑΝΗΣ.
Ὁ γραμματεὺς καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ ὑπογραμματ. Γ. Ἀντωνιάδης.

(Αριθ. ἐγγρ. 232).

(Αριθ. πρωτοκόλ. 613).
(Πλ. 412).

2) Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐν Λαμίᾳ δικαστ. τῶν πρωτοδικῶν.
Δηλοποιεῖ,

Ὅτι εἴκοτιν ἡμέρας μετὰ τὴν καταχώρησιν τῆς παρούσης εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν, θέλει δημοσιεῦθαι ἐπὶ ἀρροκτηρίου ἢ διαθήκῃ τῆς ἐν Γαλαξειδίῳ ἀποβιώσσης Ἀρχόντου Πανηγιώτη Κιτζινας, τῆς ὁποίας τὴν ὑπαρξίν μᾶς εἰδοποίησεν ὁ συντάξας αὐτὴν εἰρηνοδίκης Γαλαξειδίου ἐκπληρῶν τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔργα.

Ἀτίγραφον τῆς παρούσης θέλει δημοσιεῦθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν, ἕτερον θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου, καὶ τρίτον εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τῆς ἀποβιώσσης.

Ἐν Λαμίᾳ, τὴν 10 Νοεμβρίου 1837.

Ὁ πρόεδρος Α. ΑΙΝΙΑΝ.

Ὁ γραμματεὺς Κ. Γ. Ἀντωνόπουλος.

τὸ συμβεβηκὸς εἰς τὸν δήμαρχον Ταμυνῶν, κλείθειν ὠδήγησε τὸ πληρωθὲν εἰς τὴν μητέρα του (τοῦ πατρὸς του λείποντος εἰς Ἀθήνας), τὸ ὁποῖον ὅμως τὴν πέμπτην, ἀφ' ἧς ἐπληρώθη ἡμέραν ἀπέθνε, καὶ ἕνεκα τούτου ὁ πληρωτὰς αὐτὸ Κωνσταντῖνος Θωμᾶς ἐκατηγορήθη ἐπὶ τραύματι ἐξ οὗ προήλθε θάνατος. Ἐξεδόθη διὰ ταῦτα κατ' αὐτοῦ ἐντάλμα συλλήψεως, ἀλλ' οὕτως ἔκτοτε δὲν ἐβρήν, καὶ κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 3343 ἐγγράφον τοῦ ἰδίου εἰσπαγγελέως, μένει ἄγνωστος μέχρι τούδε ἢ τωρὶ ἢ δικιμονή του.

Ἐπειδὴ ὅθεν ἢ εἰς τὸν εἰρημένον Κωνσταντῖνον Θωμᾶ ἀποδιδόμενη πράξις προβλεπομένη ἀπὸ τὸ άρθρ. 307 § 1 τοῦ πιν. νόμου, χαρακτηρίζεται κακούργημα.

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος, μετὰ τὴν πράξιν ἔφυγε, καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος ὅπου ἦδη διαμίνει.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσπαγγελέως.

Τῇ δυνάμει τοῦ 220 άρθρ. τῆς ποινικῆς δικονομίας.

α. Ἐντελλόμεθα τὴν κατάχρῃσιν τοῦ Κωνσταντῖνου Θωμᾶ, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν κατ' αὐτοῦ παρὰ τοῦ νόμου διακελευσμένων.

β. Παρκαλοῦμεν ὅλας τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς Ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου, ἵνα κατὰσχῶσιν αὐτὸν, καὶ κατασχέθοντα, παραδώσωσιν εἰς ἡμᾶς συμφώνως μετὰ τὸν νόμον.

γ. Τὸ παρὸν κατασχητήριον θέλει τοιχοκολληθῆ ἐπιμαλεῖα οὕτως ἀνήκει, εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου, καὶ ἐνταῦθα κατὰ τὸν διὰ τὰς δημοτίους τοιχοκολληθεῖς προσδιωρισμένον τόπον πρὸς δὲ θέλει δημοσιεῦθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν ἐγκριθέντος παρὰ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου.

δ. Ἀτίγραφον τούτου θέλει κοινοποιηθῆ πρὸς ἀπαντας τοὺς παρὰ τοῖς πλημμυροδικείοις ἀνκριτὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, εἰς οὓς ἐναπόκειται καὶ ἡ ἐκτέλεσις.

Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Χαλκίδι, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1837.

Ὁ ἀνκριτὴς ΙΩ. ΛΕΚΑΤΗΣ.

Ὁ δικαστικὸς γραμματεὺς Ε. Ραΐσις.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ κατηγορουμένου.

Κωνσταντῖνος Θωμᾶ ἀπὸ χωρίον Ἀληθέρι τῆς Εὐβοίας, γεωργὸς τὸ ἐπάγγελμα, ἐτῶν εἰκοσιτριῶν, κοντὸς τὸ ἀνάστημα, ἐνδεδυμένος μετὰ βρακίᾳ ὀμιλεῖ τὴν καθομιλουμένην ἑλληνικὴν διάλεκτον, ἔνδον τῆς κόρης τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ ἔχει ὀλίγον ἀσπαράδι, ὀφθαλμοὶ καστάνοι, τρίχες μαύραι καὶ ἀμύσταξ.